

Somnul sufletului

de Doctor R. Baruch

Ce se întâmplă cu adevărat când o persoană moare?

Mulți oameni se apropie de acest subiect al morții, cu teamă. Aceasta este din cauză că nu știu ce se va întâmpla cu ei după ce mor. Dar, dacă cineva consultă Biblia, atunci, această persoană poate ști cu certitudine ce se va întâmpla cu el când moare. Există două definiții diferite, dar relaționate, ale morții. Prima este, simpla separare a sufletului de trup. A doua este, separarea eternă a sufletului de Dumnezeu. Înainte să trecem la studiul nostru ar fi benefic, ca, de asemenea, să definim diferitele părți ale unei ființe umane.

În Noul Legământ, Pavel vorbește despre **trupul, sufletul și duhul** unui om (vezi 1 Tesaloniceni 5:23). Este evident la ce se referea Pavel când vorbește despre trup, dar care este diferența dintre suflet și duh? În ebraică, există două cuvinte **רושמה נפש**. Primul are de a face cu însuși esența unei persoane. Prin urmare, când am vorbit despre suflet, mai devreme, de fapt m-am referit la dimensiunea spirituală a unei persoane. Unii învățători au spus că diferența dintre suflet și duh, în Noul Testament, este aceea că sufletul este un fel de „recipient” pentru duh.

Un termen foarte important din Biblie este **răscumpărarea**. Chiar dacă acest concept poate fi aplicat la multe lucruri diferite; în general, atunci când se face referire la răscumpărare, în relație cu o persoană, se referă la experiența mântuirii, în care păcatele cuiva primesc ispășire și ca rezultat al acestei plăți, această persoană poate intra acum, în Împărăția lui Dumnezeu.

Un alt termen important care are legătură cu această discuție este **Șeol**. Șeol este locul unde, în Vechiul Testament, o persoană mergea când murea. Șeol este localizat în partea de jos a pământului. Yeshua, i-a învățat în Luca, capitolul 16, că Șeol este format din două compartimente separate. Unul este numit Hades în greacă, adică **Iadul**, și celălalt este cunoscut ca și **Sânul lui Avraam** (piept). Iadul este un loc al chinului, unde sufletul arde în agonie. Sânul lui Avraam este un locul unde, cei care au aceeași credință ca și Avraam, au mers atunci când au murit. Acest loc este un fel de paradis. Baza Scripturală pentru a numi Sânul lui Avraam drept un fel de paradis, se găsește în Luca 23:43, când Yeshua i-a promis tâlharului care s-a pocăit și era crucificat lângă El, „*Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai*”.

Când Yeshua a murit pe lemn (Cruce), ni se spune că a coborât în locurile cele mai adânci ale pământului, unde a predicat duhurilor din închisoare (vezi 1 Petru 3:19). Aceștia au fost neascultători, adică nu au crezut în promisiunea pe care Dumnezeu i-a făcut-o lui Avraam (Legământul Avraamic). Pavel, spune în mod corect în Galateni 3:16 faptul că fundamentul pentru Legământul Avraamic este Mesia, Yeshua. Prin urmare, cei care au crezut la fel cum a crezut Avraam, că Dumnezeu l-a trimis pe Mesia să răscumpere pe poporul Său, de la păcatele lor, au mers în Sânul lui Avraam, în timp ce, cei care au respins promisiunea, adică s-au comportat într-un mod necredincios, au coborât în Iad.

Este vital să realizăm că până la lucrarea lui Yeshua, cei din Sânul lui Avraam doar au crezut că Dumnezeu îl va trimite pe Mesia, dar ei nu aveau nici o idee cine era Mesia. Prin urmare, Scriptura ne informează că după ce a mers și a proclamat identitatea Sa celor din Iad, care nu au crezut promisiunea Legământului Avraamic, și dezvăluindu-le de ce erau chinuți, atunci Yeshua a mers în Sânul lui Avraam și s-a descoperit ca și Cel pentru care au sperat ei. Apoi, Pavel ne spune în Efeseni, capitolul 4,

că mai târziu, Yeshua i-a luat pe cei din Sânul lui Avraam în Cer (Rai) (citește Efeseni 4:8-10).

Așadar, astăzi, chiar dacă Șeol încă există, doar Iadul a mai rămas. Yeshua a golit Sânul lui Avraam. Mulți văd Isaia 5:14, ca și baza pentru acest punct de vedere. Acolo este zis,

לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חוק וירד הדרה והמונה ושאוה ועלז בה

*De aceea, își și deschide **Locuința morților** gura și își lărgește peste măsură gâttelejul, ca să se pogoare în ea măreția și bogăția Sionului, cu toată mulțimea lui gălăgioasă și veselă.*

Ceea ce ne dezvăluie acest verset este faptul că Șeol a fost lărgit și intrarea (gura) este deschisă larg pentru a-i primi pe cei care s-au dedat la plăceri în această lume și au ignorat Cuvântul lui Dumnezeu.

De unde știm că astăzi nu mai există Sânul lui Avraam? Biblia spune că Yeshua s-a înălțat din nou la cer. Yeshua a promis credincioșilor că acolo unde este El vor fi și ei (vezi Ioan 14:3). Într-un mod similar, Pavel spune că a fi absent din acest trup (mort) înseamnă să fi prezent cu Domnul (2 Corinteni 5:8). Deci, dacă Yeshua este în Cer și credincioșii, atunci când vor muri vor fi cu El, este clar că cei credincioși merg direct în Cer, atunci când mor. Este important să afirm că atunci când spun „credincioșii merg direct în Cer, atunci când mor”; **fac referire la sufletul credinciosului răscumpărat וישמה și nu la trupul lor.**

Există câțiva în cadrul creștinismului, care nu sunt de acord cu afirmația mea că atunci când un credincios moare, duhul său merge imediat în cer să fie cu Yeshua. Ei, în schimb, declară că **sufletul omului doarme în pământ** până la întoarcerea lui Mesia când va aduce învierea. Ei se referă la A doua venire. Cu toate acestea, Pavel face referire la un alt tip de înviere pe care el o numește Fericita noastră nădejde.

„Așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos.” Tit 2:13

Teologii numesc această Fericită nădejde, drept **Răpirea**. Din păcate, este tot mai frecvent ca cei credincioși să respingă cu totul ideea de Răpire. De fapt, în urmă cu câțiva ani, am fost invitat ca vorbitor la o conferință mesianică unde un alt vorbitor a ținut un seminar despre cum el nu crede în Răpire. Motivul lui principal este faptul că el nu a văzut un asemenea eveniment să fie predat de iudaism. O astfel de poziție ignoră afirmația lui Pavel din 1 Corinteni 15:51 unde el spune că Fericita noastră nădejde este un **mister**; și că este ceva care nu a fost dezvăluit profeților. Este important ca fiecare să înțeleagă ce este Răpirea.

În 1 Tesaloniceni, capitolul 5, Pavel spune într-un mod empatic, că cei credincioși nu vor experimenta mânia lui Dumnezeu.

„Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să câpătăm mântuirea prin Domnul nostru Isus Hristos.” 1 Tesaloniceni 5:9

Ce este de fapt Fericita noastră nădejde? Scriptura ne învață că prin Fericita nădejde, credincioșii nu vor experimenta mânia lui Dumnezeu, nu vor fi pe pământ în timpul Necazului cel Mare. Cum vor scăpa credincioșii de acest lucru? Răpirea este derivat de la cuvântul din limba latină care vorbește despre a lua, a îndepărta ceva, repede, din locul ei. Această idee este exprimată de 1 Tesaloniceni 4:17. În acest verset, Pavel informează cititorul, că Mesia va coborî din cer și **noi** cei care vom fi încă în viață vom fi **smulși sus** ἀρραγησόμεθα împreună cu **cei care sunt morți**. Este cel mai important să

înțelegem că acest cuvânt „noi” se referă doar la cei care cred în Mesia Yeshua care sunt vii în acel moment în timp; în timp ce fraza „**cei care sunt morți**” se referă la credincioșii din ultimii 2.000 de ani care au acceptat mesajul Evangheliei lui Yehsua, înainte de a fi murit.

Pare a fi un conflict între ceea ce tocmai am afirmat și ceea ce am afirmat mai devreme în acest articol. Dacă acei credincioși care au murit în credință nu sunt strânși până la Răpire, **atunci cum este corect să spunem că atunci când un credincios moare, el sau ea merg imediat în prezența lui Yeshua?** Înainte de a oferi un răspuns la această întrebare legitimă, o altă problemă trebuie introdusă în această discuție. Această problema este conceptul de „**somn al sufletului**”, la care am făcut referire mai devreme. Somnul sufletului este o doctrină greșită care propune ideea că atunci când o persoană moare, sufletul lui rămâne în trupul său într-o stare de inconștiență (somm) până la momentul Răpirii credinciosului, și până la timpul judecării pentru cei necredincioși. (Unii susținători ai acestei doctrine a somnului sufletului resping cu totul Răpirea, și spun că sufletul doarme până la A doua venire a lui Mesia).

Adevărata confuzie în ceea ce privește doctrina somnului sufletului este bazată pe faptul că nu s-a înțeles corect intenția afirmației din Biblie în ceea ce-i privește pe cei ce **dorm în pământ**. Această frază care apare nu doar în Biblie, ci și în rugăciunea primară din serviciul de la sinagogă numit Amidah, **nu ar trebui înțeleasă în mod literar**. Este clar că atât în iudaism cât și în Scriptură, **referirea la moarte se face adesea prin somn**. De exemplu, Yeshua s-a referit la fiica de 12 ani a lui Jarius (Iair) care a murit, că doar doarme. Bineînțeles că miracolul este, nu că Yeshua a trezit-o dintr-un somn de dupămasa, ci faptul că ea a fost moartă și El a înviat-o din morți. La fel, atunci când Ștefan a fost omorât cu pietre în Fapte 7, Scriptura ne spună că el a adormit (Fapte 7:60). Întrebarea pe care trebuie să ne-o punem este simplu, ”De ce, atât Biblia cât și iudaismul vorbesc despre moarte ca și despre un somn?” Răspunsul face referire la înviere. La fel ca și atunci când cineva merge la culcare, există o așteptare că se va și trezi; atunci când cineva moare ar trebui să existe o așteptare că se va trezi din nou. Daniel, în capitolul 12, afirmă că există **două feluri de înviere** – cei care vor fi înviați la viața eternă și ceilalți care vor fi înviați la rușine și ocară veșnică.

„Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică.” Daniel 12:2

Deci, moartea nu este finalul existenței unei persoane, ei se vor trezi. Dar ce va fi înviat și când? Răspunsul la această întrebare este vital pentru a putea înțelege de ce doctrina somnului sufletului este incorectă și ce se întâmplă cu adevărat cu o persoană când el sau ea moare. Acest răspuns și explică de ce **nu există un conflict atunci când spunem că atunci când un creștin moare, el sau ea va merge imediat să fie în prezența lui Yeshua și că atunci când va avea loc Răpirea acesta va fi adunat**. Aceasta din cauză că ceea ce merge să fie prezent cu Yeshua, atunci când un credincios moare este doar sufletul, în timp ce, ceea ce va fi strâns în timpul Răpirii sunt doar rămășițele transformate ale credinciosului. Acest lucru va deveni mai clar când răspund despre ceea ce se întâmplă cu o persoană când moare. Răspunsul trebuie să fie separat în două categorii: **Credincioși și Necredincioși**:

Cel necredincios: Când o persoană nu răspunde mesajului Evangheliei lui Yeshua, indiferent de motiv, atunci când această persoană moare, sufletul lui sau al ei se desparte de trup și coboară în iad. Trebuie să ne amintim că sufletul este într-adevăr esența unei persoane. În iad, sufletul persoanei este chinuit neîncetat, lucru care va continua până după Împărăția Milenială. După Împărăția Milenială, sufletul său va fi înviat la **Scaunul Mare Alb**, unde va fi condamnat pentru faptele lui. Datorită faptului că acesta deja a respins Evanghelia, el și ceilalți care l-au respins pe Yeshua vor fi aruncați pentru veșnicie în lacul care arde neîncetat.

Cel credincios: Fiecare credincios va lua parte la **Fericita nădejde**, adică la **Răpire**. Așa cum am spus mai devreme, vorbim despre credincioșii din toate generațiile. Acei credincioși care au murit înainte de Răpire, vor fi cu Mesia în Cer. Cititorul trebuie să-și amintească că vorbim doar despre **sufletul credinciosului**. Trupurile lor, au putrezit în mod natural în pământ, indiferent de modul în care au murit și ce s-a întâmplat cu rămășițele lor. În momentul Răpirii, aceste rămășițe vor fi transformate în mod miraculos într-un nou trup, care va fi creat special pentru existența Împărăției și reunit cu sufletul. Imediat după aceasta, acei credincioși care se află încă în viață la acel moment, vor avea parte de o transformare a trupurilor lor. Acest lucru înseamnă că vor primi același fel de trup al Împărăției și se vor alătura credincioșilor din generațiile anterioare care sunt prinse cu Mesia în cer și lași de El în Cer, pe perioada Marelui Necaz de pe pământ.

La finalul Marelui Necaz, Yeshua se va întoarce pe pământ ca să-și termine mânia și să-l izbăvească pe Israel, care îl va primi; și pe cei dintre neamuri care au venit la credință după Răpire. La scurt timp după A doua Sa venire, va avea loc stabilirea Împărăției Sale pentru o mie de ani. După sfârșitul celor o mie de ani, și un timp scurt al mâniei lui Dumnezeu. Această mânie se va manifesta asupra celor care sunt născuți pe timpul Împărăției Mileniale și care l-au respins pe Yeshua. Apoi faza finală a Împărăției, Noul Ierusalim, va fi stabilit.

Fie ca toți să fim gata pentru aceste evenimente prin supunere față de Cuvântul lui Dumnezeu și față de lucrarea Duhului Sfânt.